

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1931 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 § tulltaxeförordningen till beredande av tullfrihet för varor till främmande makters lönade konsuler.

I en den 20 februari 1931 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 144, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 5 § tulltaxeförordningen
den 4 oktober 1929 (nr 316).**

Härigenom förordnas, att 5 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

Tullfrihet åtnjutes för:

b) varor, som utländskt, här ackrediterat sändebud eller annan person, som tillhör främmande makts härvarande beskickning, eller av främmande makt här i riket anställd lönad konsul (generalkonsul, konsul eller vicekonsul), som icke här utövar enskild förvärvsverksamhet, inför för tjänstebruk eller för eget eller sin familjs behov; dock skall detta medgivande gälla endast person, som icke är svensk medborgare, och i den mån den främmande makten medgiver Sverige motsvarande förmån;

c) vapensköldar, flaggor, kontorsförnödenheter och andra likartade, för tjänsten avsedda föremål, som eljest inkomma till härvarande konsulat för främmande makt, vilken medgiver Sverige motsvarande förmån;

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1931.

Propositionen.

Enligt 5 § b) tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) åtnjutes för närvarande tullfrihet för sådana eljest tullpliktiga varor, vilka utländskt här ackrediterat sändebud eller annan person, som tillhör främmande makts härvarande beskickning, inför för tjänstebruk eller för eget eller sin familjs behov. Medgivandet gäller emellertid endast person, som icke är

svensk medborgare, och i den mån den främmande makten medger Sverige motsvarande förmån. Förmånen tillgodokom ursprungligen allenast beskickningscheferna men tillerkändes, på förslag av Kungl. Maj:t i proposition (nr 100) till 1927 års riksdag, även den underordnade personalen vid beskickningarna. För åtnjutande av ifrågavarande tullfrihet har Kungl. Maj:t meddelat vissa ordningsföreskrifter, intagna i kungörelse av den 29 november 1929 (nr 373). Med rätten till tullfrihet följa i vissa fall ytterligare förmåner, såsom befrielse från för varorna eljest utgående skatt eller tillstånd att införa varorna utan hinder av den begränsning i införselrätten, som av någon anledning kan hava föreskrivits.

Vad beträffar främmande maktens härvarande konsulära representanter är för dessa förmånen av särskild tullfrihet för införda varor enligt 5 § c) tulltaxeförordningen begränsad till vissa konsulatrekvisita, nämligen vapensköldar, flaggor, kontorsförnödenheter och andra likartade för tjänsten avsedda föremål; även i detta fall förutsattes reciprocitet.

De i föreliggande proposition föreslagna ändringarna i 5 § tulltaxeförordningen avse, att den där medgivna tullfriheten för diplomatiska tjänstemän skall utvidgas till att gälla även de lönade konsulerna. För åtnjutande av denna utsträckt tullfrihet har ansetts böra uppställas förutom enahanda förutsättningar, som äro stadgade i fråga om rätten till tullfrihet för beskickningspersonal, jämväl det villkoret, att vederbörande icke här i riket utövar privat förvärvsverksamhet. Beträffande den av föredragande departementschefen anförda motiveringen för det framlagda förslaget, får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag och får alltså hemställa,

Utskottet.

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 144, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 5 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316).

Stockholm den 13 mars 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Örne, Bergman, Boman, Ericson i Obergå, Leander, Jönsson i Boa*, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Björklund, Olsson i Golvvasta, Wohlin, Olsson i Gävle, Wahlmark*, Forssberg, Åström, Östergren*, Ericson i Boxholm, Werner och Heiding.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.